

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2018. március 27.

Nyíregyháza

Nagyheti sorozat 2. nap

„¹²A katonai csapat, az ezredes és a zsidók templomszolgái ekkor elfogták Jézust és megkötözték. ¹³Először Annáshoz vitték, ez ugyanis apósa volt Kajafásnak, aki főpap volt abban az esztendőben. ¹⁴Kajafás volt az, aki azt tanácsolta a zsidóknak, hogy jobb, ha egy ember hal meg a népért. ¹⁵Simon Péter és egy másik tanítvány követte Jézust. Ez a tanítvány ismerőse volt a főpapnak, és bement Jézussal együtt a főpap palotájába; ¹⁶Péter pedig kívül állt az ajtónál. Kiment tehát a másik tanítvány, a főpap ismerőse, szólt az ajtót őrző leánynak, és bevitte Pétert. ¹⁷Az ajtót őrző szolgálóleány ekkor így szólt Péterhez: „Nem ennek az embernek a tanítványai közül való vagy te is?” De ő így felelt: „Nem vagyok.” ¹⁸Ott álltak a szolgák és a templomőrök, akik tüzet raktak, mert hideg volt, és melegedtek. Péter is ott állt köztük, és melegedett. ¹⁹A főpap pedig tanítványai és tanítása felől kérdezte Jézust. ²⁰Jézus így válaszolt neki: „Én nyilvánosan szóltam a világhoz: én mindig a zsinagógában és a templomban tanítottam, ahol a zsidók mindannyian összejönnek, titokban nem beszéltem semmit. ²¹Miért kérdezel engem? Kérdezd meg azokat, akik hallották, mit beszéltem ne-

kik: íme, ők tudják, mit mondtam.”²²Amikor ezt mondta, az ott álló szolgák közül az egyik arcul ütötte Jézust, és így szólt: „Így felelsz a főpapnak?”²³Mire Jézus így válaszolt neki: „Ha rosszat mondtam, bizonyítsd be, hogy rossz volt, ha pedig jót mondtam, miért ütsz engem?”²⁴Annás ezután elküldte őt megkötözve Kajafáshoz, a főpaphoz. ²⁵Simon Péter pedig ott állt, és melegedett. Ekkor így szóltak hozzá: „Nem az ő tanítványai közül való vagy te is?” Ő tagadta, és megint csak azt mondta: „Nem vagyok.”²⁶A főpap egyik szolgája, annak a rokona, akinek Péter levágta a fülét, így szólt: „Nem láttalak én téged vele együtt a kertben?”²⁷Péter ismét tagadta, és akkor nyomban megszólalt a kakas.” Jn 18,12-27

Szeretett Gyülekezet!

Évről-évre ebben a nagyheti időszakban útmutatónk alapján végigvesszük részletesen Jézus szenvedésének utolsó óráit. A szenvedéstörténetben különböző szereplők kerülnek előtérbe. A négy evangélista más és más hangsúlyokat említ, szereplőket helyez középpontba vagy helyez háttérbe. Máté evangélista Jézusra, a Főpapra, Kajafásra, valamint a hamis tanúkra helyezi a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

hangsúlyt. Márk evangélista Júdás szerepét helyezi előtérbe, de beszél Jézusról és a Főpapról is. Lukács Jézust és az eseményt állítja középpontba. A szinoptikus evangéliumok mindegyike külön számol be a péteri tagadásról, János „összegyúrta” a kihallgatás eseményével. A mögöttünk és az előttünk álló 3 napban Jézus egyre más emberekkel találkozik. A tegnapi nap folyamán arról olvashattunk, hogy Jézus a tanítványaival együtt van, s mikor megjelennek a katonák, egyházi vezetők, elfutnak Tőle, magára marad. János erről nem számol be Lukács evangélistával együtt. Márk azonban úgy emlékezik vissza: „**⁵⁰Ekkor mindnyájan elhagyták őt és elfutottak.**” Mk 14,50; Máté pedig eképpen ír: „**Akkor a tanítványok mind elhagyták őt, és elfutottak.**” Mk 26,56. Jézus, mikor övéi előtt áll, magára marad, elhagyják, elfutnak Tőle. János ezt nem írja le, de a 6. fejezetben egy megdöbbentő mondatot olvashatunk: „**⁶⁶Ettől fogva tanítványai közül sokan visszavonultak, és nem jártak vele többé.**” Jn 6,66. Jézus ekkor megkérdezi tőlük: „**Vajon ti is el akartok menni?**” **⁶⁸Simon Péter így felelt: „Uram, kihez**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

mennék? Örök élet beszéde van nálad. ⁶⁹És mi hisszük és tudjuk, hogy te vagy az Istennek Szentje.” Jn 6,67b-69. Micsoda Szentlélek által tett kijelentése, de milyen szomorú, hogy ez a hitvalló Péter is kihátrál az elfogatáskor Jézus mellől.

Tehát erről a három találkozásról olvashatunk:

- Jézus az övéi előtt (Gecsemáné kert)
- Jézus az egyház vezetői előtt (Főpap előtt)
- Jézus a világ előtt (Pilátus előtt)

A tegnapi nap folyamán hallhattunk arról, mi történt a Gecsemáné kertjében.

Jézus ellen hatalmas (túl)erővel vonulnak fel, a katonák, a főpapok, farizeusok, azoknak szolgái, a templomőrség felfegyverkezve, haraggal, dühvel, teljes elszántsággal, erőt, hatalmat fitogtatva, mint akik kezükben érzik az irányítást, s közben kiderül, hogy még ebben a helyzetben is Jézus irányítja az eseményeket. Itt, aki ura a helyzetnek az maga Jézus. Az eseményekben Ő kérdez („Kit kerestek?” 4. v.), az ő szavára meghátrálnak és földre esnek (6. v.), ő parancsol („ezeket bocsássátok el” 8. v.), s még

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

arra is van ereje, figyelme, ideje, hogy a szolgát, Málkust meggyógyítsa. Látszólag Jézus az elfogott, a kiszolgáltatott, a rab, a lefegyverezett, mégis az Ő kezében van az események forgatókönyve. Mert Ő mindenek ura! Valóságosan tapasztalható, hogy Ő királyok Királya, uraknak Ura, s mindenek felett áll. Azt hisszük, hogy a hatalmas tömeg lehenget, azonban érzékelhetjük, hogy Jézus isteni dicsősége mindenek fölött áll. Nem az emberek veszik kezükbe Jézust, hanem Jézus adja oda magát. Jézus a 17. fejezetben, a főpapi imádságban mondja: „**17Azért szeret engem az Atya, mert én odaadom az életemet...**” Jn 17,17. Ő önként adta oda az életét. Senki nem kényszerített, nem fegyverektől való félelmében, nem emberi presszió hatására, nem a tömegtől való rettegés miatt, hanem az ember iránt érzett teljes odaadó, elkötelezett szeretete miatt. Az Atyának alárendelt teljes engedelmisség és az ember iránt érzett mentőszerepet minden cselekvésének, szavának a mozgató rugója. Ezért megy ő elébe a katonáknak. Ő keresi a katonákat, ő kérdezi, hogy kit kerestek? S ő válaszol: „**Én vagyok.**” Ebben az „én vagyok” kijelentésben

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

kijelenti, hogy „**Én vagyok a világ világossága**” (Jn 8,12); „**Én vagyok az életnek kenyere**” (Jn 6,35); „**Én vagyok az út, az igazság és az élet**” (Jn 14,6); „**Én vagyok a jó Pásztor**” (Jn 10,11); „**Én vagyok a szőlőtő**” (Jn 15,5); „**Én vagyok az ajtó**” (Jn 10,9), és amikor ti engem úgy hívtok, hogy Mester és Úr, jól teszitek, mert én az vagyok: **ÉN VAGYOK!** Ebben az „én vagyok”-ban Jézus kifejezi, hogy Őt el lehet fogni, rabláncra lehet verni éjnek idején, de Ő akkor is a világ világossága marad. Ő lehet, hogy a golgotai kereszten azt mondja „szomjúhozom”, mégis Ő az életnek vize, s „**14aki abból a vízből iszik, amelyet Ő ad neki, soha többé meg nem szomjazik, mert örök életre buzó víz forrásává lesz Őbenne.**” és Ő az életnek kenyere, „**aki Őhözám jön, nem éhez meg, és aki Őbennem hisz, nem szomjazik meg soha.**”. Elfoghatják és megverhetik most a pásztort és szétszórhatják a nyáját, de éppen ez által lesz belőle az a Jó Pásztor, aki az életét adja a juhokért! Elvehetik az életét, de nem akadályozhatják meg abban, hogy éppen ez által mentse meg az életét azoknak, akik hisznek Benne.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Lehet elfogni Jézust, lehet ajtóstul Jézusra rontani, de akkor is Ő marad az ajtó, aki által lehet átmenni a halálból az életbe.

Szegekkel és dárdával kionthatják a vérét, de mit tehetnek az ellen, hogy éppen ez a vér az, ami megtisztít minket minden bűntől, ahogy János 1. levelében olvashatjuk. Szegekkel és dárdával át lehet szűrni a testét és vér ömölhet ki belőle, de éppen az Ő teste és vére ad teljes bűnbocsánatot azoknak, akik őszinte bűnbánattal rognak térde és veszik magukhoz kenyérben és borban! Ebben a két szóban: „Én vagyok” teljeseedik ki Isten dicsősége Jézus Krisztus által, s ebben a dicsőség megnyilatkozásban nem tehet az ember semmit, csak egyet, meghátrálni és földre esni. Ez a jelenet mindent elárul. A legnagyobb, legerősebben felfegyverezett emberi erő is térdre rogyik Jézus előtt. A Jézust körülvevő tömeg, a katonák nem tudnak mást tenni, mint visszatántorodni és földre esni. Jézus hatalma ebben a pillanatban is megmutatkozik és akkor is megmutatkozik, amikor az ember másként látja. Jézus akkor is hatalmas, akkor is a mindenség Ura, amikor emberek kezébe adatik, amikor bilincsbe verve viszik, amikor osto-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

rozzák, amikor töviskoronát tesznek a fejére, amikor szegeket ütnek a kezébe, amikor dárdával átszúrják az oldalát, amikor azt mondja „elvégeztetett”. Az Ő hatalma nem mindig a látványban mutatkozik meg. Az Ő hatalma nem emberi mértékkel mérendő. Sokan azt hiszik, hogy az Ő elfogatása, lefegyverezése, bilincsbe verése, elítélése, kereszthordozása, halála az az erőtlenség jele. Jézusnak az „én vagyok” és „kit kerestek?” szavai éppen azt mutatják, minden az Ő tervének része. Semmi sem történik másképpen, mint ahogy azt az Atya eltervezte. Minden mozzanat az előre megtervezett és megírt forgatókönyv szerint történik. Nyilván az, hogy a katonák meghátrálnak és földre esnek, az nem volt a katonák tervében, hiszen a tudatos erődemonstrációba ez nem fért bele, de aki Jézushoz megy, az előbb-utóbb a földön végzi. Többféleképpen lehet a földre borulni, a katonák földre borulása nem olyan volt, mint Pál apostolé: „³Útközben azonban, amikor éppen Damaszkuszhoz közeledett, hirtelen mennyei fény villant fel körülötte, ⁴és amint a földre esett, hallotta, hogy egy hang így szólt hozzá:” ApCsel 9, 3-4

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Többféleképpen lehet leborulni Jézus elé, de jaj, neked, ha erővel és hatalommal közelíted meg Őt!

Aki így közelíti meg Jézust, ahhoz vagy nem szól, gondoljunk csak Heródesre, aki élete végén a földön végezte: azt jegyezték fel, hogy *„bőrének egész felületén elviselhetetlen viszketést érzett, beleiben pedig szüntelen fájdalmakat. Lábai megdagadtak, bélgyulladás támadt, szeméremtete rothadni kezdett, és férgek nyüzögtek benne”*.

Tehát Jézus vagy nem szól az ilyen emberhez, vagy azonnal lefegyverezi, és azt mondja: semmi hatalmad nem volna... - mondta Pilátusnak.

Ami nagyon döbbenetes a mai történetünkben, Jézus áll az egyházi vezetők előtt és egy ideig csendben van. Az egyházi vezetők, a papok és egy tanítvány annál hangosabban mondja „hitvallásait”. Mit csinálnak a vezetők? Más evangéliumi tudósításból tudhatjuk meg, hogy a vezetők azon fáradoztak, hogy hamis tanúkat verbuváljanak elő: „**59A főpapok pedig az egész nagytanáccsal együtt igyekeztek hamis tanúvallomásra szert tenni**

Jézus ellen, hogy halálra adhassák,⁶⁰de nem találtak, pedig sok hamis tanú állt elő.” Mt 26,59-60a. Ez is egy hitvallás, hamis tanúkat keríteni a föld alól is. Őket nem az igazság érdekli, hanem az, ezt az Embert mindegy milyen áron, de el kell tüntetni, ki kell iktatni a lelkiismeretünkől, az életünkől, mindenhol. Az ilyen típusú emberek nem válogatnak az eszközökben sem, ők azt mondják: „a cél szentesíti az eszközt!” A cél pedig Jézust megölni, ehhez az eszköz pedig mindegy. Ez a fajta módszer pedig végig húzódik a magas egyházi vezetők döntésén, hiszen kb. 3 évtizeddel később Annás nevű főpap Kr.u. 62-ben lefejeztette Jakabot, az első jeruzsálemi püspököt is. Ezeknek nem számított, milyen eszközt használnak. Ha kell, hamis tanúkat szerveznek, ha kell, csöcseléket toboroznak, ha kell ölnek, nekik mindegy, nem válogatnak az eszközökben. Micsoda hitvallás egyházi vezetőkötől. Aztán ott van Péter, a fogadkozó, hitvalló Péter. Ő is mond egy hitvallást: „**Nem vagyok.**”. Talán a fülünkbe cseng az a mondat: „**Uram, kihez mehetnénk? Örök életnek beszéde van te nálad.**” Jn 6,68. Komoly hitvallás után

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

egy másik komoly hitvallás. „Nem vagyok, nem ismerem, azt sem tudok ki ez az ember.” Milyen szomorú ez a viselkedés! Jézus pedig csendben áll, s zajlanak körülötte az események. S ahogy említettem, Jézus nincs kiszolgáltatva, hanem Ura az eseményeknek. Olyannyira, hogy Kajafás tudtán kívül – itt utal János egy korábbi mondatára – próféciát mondott. Erről korábban is olvashattunk a 11. fejezetben: „⁴⁸**Ha ekképen hagyjuk őt, mindenki hinni fog ő benne: és eljönnek majd a rómaiak és elveszik tőlünk mind e helyet, mind e népet.** ⁴⁹**Egy pedig ő közülök, Kajafás, a ki főpap vala abban az esztendőben, monda nékik: Ti semmit sem tudtok.** ⁵⁰**Meg sem gondoljátok, hogy jobb nekünk, hogy egy ember haljon meg a népért, és az egész nép el ne vesszen.** ⁵¹**Ezt pedig nem magától mondta: hanem mivelhogy abban az esztendőben főpap vala, jövődőt monda, hogy Jézus meg fog halni a népért;** ⁵²**És nemcsak a népért, hanem azért is, hogy az Istennek elszéledt gyermekeit egybegyűjtse.”** Jn 11,48-52. Ezt János újra megerősíti: „¹⁴**Kajafás volt az, aki azt tanácsolta a zsidóknak, hogy jobb,**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

ha egy ember hal meg a népért.” Jn 18,14. Az Atya, aki elküldte egyszülött Fiát, az eseményeket kezében tartja, s felhasznál olyanokat is, akik egyébként ellene vannak az Atya akaratának. Olyan szituációnak lehetünk a tanúi, ahol ellentétes a szó (prófécia) és a tett. El akarja fogni azt, akiről azt mondta, hogy a népért hal meg. Isten kezében tartja még az ellenséget is! Az ő szája által teljesedett be az a prófécia, amit neki igazán tudnia kellett volna: „**kortársai közül ki törődött azzal, hogy amikor kiirtják a földön élők közül, népe vétke miatt éri a büntetés?!**” Ézs 53,8. Egy ember hal meg a nép vétkeiért. Isten még azokkal is kimondatja az igazságot, akik tagadják azt.

A Főpap kérdezi Jézust, Ő pedig megtöri a csendet és válaszol: „**Én nyilvánosan szóltam [...] titokban nem beszéltem semmit.**”. Ez egy utalás arra, amit ezek az egyházi vezetők tesznek. Éjnek idején, sötétben, titokban tesznek mindent, ezzel ellentétben Jézus nyíltan, egyértelműen, világosan beszélt mindig. Ő nem azokkal az eszközökkel dolgozik, amivel a főpapok, egyházi vezetők. Ebben is megmutatkozik a kétféle hitvallás, az em-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

beri módszer és az isteni módszer, az emberi eszközök és az isteni eszközök. Milyen távol vannak egymástól és ezt Jézus leleplezi. Mert amikor Ő megszólal, akkor Ő leleplez! Világosságra hoz, felszínre emel sötét, titkos dolgokat. Ő nyilvánosan beszél, tanít, gyógyít, hívja az embereket megtérésre. Őszintén beszél bűnökről, nem kenceficézik, kenegeti a dolgokat, nem mismásol az éj leple alatt titokban, hanem minden, amit mond egyértelmű, világos és nyilvános. A Főpap a tanítás felől érdeklődik, erre Jézus azt válaszolja, kérdezd meg azokat, akiknek az élete megváltozott, akik hallottak engem, akik látták, megtapasztalták, akik számára valóság lett, amiről beszéltem. Ha nekem nem hisztek, higgyetek azoknak, akik szintén a személyes életükben megtapasztalták. Csak tudjátok, ha valakit nem tud meggyőzni Jézus, azt semmi nem győzi meg.

Jézus tegnap a tanítványai előtt állt, akik elfutottak Tőle, magára hagyták. Ma az egyházi vezetők előtt áll, akiknek kemény maradt a szívük és meggyőzhetlenné váltak szívük keménysége miatt.

Testvérem!

Te hogyan állsz most Jézus előtt? Aki engeded, hogy világosságra hozzon benned mindent, amit az éj leple alatt titokban teszel, kemény a szíved, meggyőzhetetlen vagy, vagy engeded, hogy Jézus megálljon előtted, ahogy megállt a házasságtörő asszony előtt is és felemelte a porból, megbocsátott neki és elengedte őt azzal a megbízással: „**Jézus pedig ezt mondta neki: Én sem ítélek el téged, menj el, és mostantól fogva többé ne vétkezz!**” Jn 8,11.

De jó lenne ilyen lélekkel hallgatni Őt és készülni ezen a nagyhéten arra, hogy leplezzen le bennem/bennünk mindent, újítsa meg egészen életünket, hogy nyilvánvalóvá legyen, megtapasztalhatóvá váljon bennünk az értünk meghalt és feltámadott élő Jézus.

Ámen!